

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 132.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288948608.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

OLUF

Høre maa Du mig Barbar!
Giennem Øret drypper jeg Dig Giften, som fortærer Dig.
Frigga vil mig hist tilgive. Svag er Qvinden selv i Staal,
Vee den Mand, som ægger hende til et unaturligt Had.
Det har Du, grusomme Konge! Jeg var ung og stolt og skøn!
Jeg tilstaaer Dig det, min Kiækhed skummed over, gik for vidt;
Men hvad tabte vel Din Ære? Kan en Jomfrus stolte Spøg
Virkelig fornedre Helten? Og hvori bestod Din Skam?
Den forelskte drukne Beiler røved jeg sit Hovedhaar;
Lod ham bringe snørt i Sækken sovende til Skibets Dæk.
See, da fnyste Du, Du Daare! Haaret voxer snart igien;
Men Du hævned Dig med Lumskhed; og fordi jeg tog Din Lok,
Røved Du med Tigergrumhed Pigen sin Uskyldighed!
Kold for mine bittre Klager Du den Skiændede forlodst -
See, da vendte sig mit Hierte til et unaturligt Had.
Og hvad ellers mere sødt end Honning qvæger Qvindens Bryst:
Moderpligten, Moderglæden, blev mig til en Helvedqval.
Ei i den Uskyldigspæde skued jeg min Datter; nei!
Kun et lidet grimt Utyske, Brændemærket paa min Skam.
Hendes Smiil var mig en Giftpiil, hendes Skrig en Efterklang
Af mit bange Gisp hin Midnat, klynkende ved Havets Kyst.
Femten Aar har skiult mig Yrsa; Femten lange Vintres Kuld
Mægted dog ei ud at slukke glødende Forbittrelse.
Ikke jeg, Du selv og Skiæbnen har til Nastrond styrtet Dig.
Skiøndt alt hævnnet, grusomt hævnnet, tænkte Du paa dobbelt
Hævn!
Stolt for alt sit Folk ydmyges skulde den Ydmygede;
Da forbarmed sig de sorte Magter med en Qvindes Harm; -
Og hvad *Oluf* skulde krænke, blev *Dig selv* til Krænkelse!